

М. Когато умрѣ Петръ, видѣ ли го?

И. Видѣхъ го, че лежеше на единъ одръ.

М. Приличаше ли на оногова Петра, който играеше съ тебе топкж.

И. Почти приличаше. Но лице-то му бѣше много жълто и очи-тѣ му бѣхж затворены.

М. Петръ, когато играеше съ тебе топкж, можеше ли да хвърли и да улови топкж-тж, и да направи много други работы.

И. Наистинж, мамо, и когато замижаваше, струва ми ся, че той тогава можеше да мысли, че той види много работы, като ты не виждаше, както и азъ могж да правж.

М. Имаше ли и той нѣщо въ главж-тж си, съ което можеше да мысли, както и ты имашъ?

И. Имаше; но бѣше ли то въ главж-тж му, като лежеше на носило-то когато го видѣхъ?

М. Нѣ, чадо: то не бѣше вече у него, то бѣше побѣгнало; защото ако бѣше въ главж-тж му, той като искаше можеше да погледне: можеше да стане да играе съ тебе, можеше да ся разговори. Ты си видѣлъ Петрово-то тѣло, но то бѣше мъртво, и онова нѣщо, което мысли, като умрѣ Петръ, на часъ-тѣ побѣгна отъ него.

И. Азъ видѣхъ само мъртво-то тѣло, а онова, що мысли на кѣдѣ е отишло?

М. Другъ пѣтъ ще ти кажж това: я погледни мя пакъ; видишь ли мя?

И. Видѣж тя; очи-тѣ ми ея отворены, и тя видѣж твърдѣ добрѣ.

М. Представи на умъ-тѣ си че азъ умрѣхъ,